

Fővárosi Bíróság
1055 Budapest, Markó u. 27.
1363 Budapest, Pf. 16.

tárgy: Felperesi észrevétel és feltételes igazolási
kérelem a K.33.972/2006. sz. ügyben

Budapest, 2006. augusztus 28.

Tisztelt Bíróság!

Alulírott dr. Garajszki Zoltán (1037 Budapest, Remetehegyi út 194/B.), mint felperes, személyesen eljárva, a Magyar Ügyvédi Kamara (1054 Budapest, Szemere utca 8.) (a továbbiakban: MÜK), mint alperes, elnöksége Úif. 812/2006/3. számú határozata (a továbbiakban: határozat) ellen, K.33.972/2006. szám alatt folyamatban lévő ügyben, az alábbi

é s z r e v é t e l t

terjesztem elő:

I. Észrevétel a késedelmek kérdésében

1. A kereset elkésettsége

2006. augusztus 25-én volt módom elolvasni az alperes érdemi nyilatkozatát és ekkor volt módom bepillantást nyerni ügyem irataiba. Ezek közül néhány iratról a mai napon másolatot készíthettem.

Az alperes azt állítja, hogy én a másodfokú határozatot 2006. június 16-án vettem kézhez. Igaz, hogy én nem vezettem nyilvántartást az iratok kézhezvételéről, ezért annak pontos, valóságos dátumára nem emlékszem. Az általam megjelölt, 2006. június 30-i dátum is abból adódott, hogy egy olyan borítékon, melyről azt gondoltam, hogy abban érkezhetett a támadott határozat (ennek postázási dátuma 2006. június 15. volt) található volt egy második kézbesítésre utaló postai jelzés és egy 2006-06-23 dátumbélyegző lenyomat. Ezen dátumot követő ötödik munkanapot vélelmeztem (tekintettel a Pp. 99. § (2) bekezdésére is) a kézbesítés dátumának. (A boríték előlapjának fénymásolatát mellékelem F/1. sorszám alatt.) Most, utólag is kérdéses számomra, hogy valóban ebben a borítékban történt-e a másodfokú határozat kézbesítése, ugyanis a másodfokú határozat első oldalán az szerepel, hogy annak postázására 2006. június 13-án sor került. A kérdéses boríték, illetve az alperes által becsatolt térítvény másolat (amiről az alperes állítja, hogy a támadott határozat kézbesítését mutatja) alapján az látszik, hogy a postázás dátuma ettől eltér, az a dokumentumon megjelölt postázási időpontot két nappal követi. Ezért ma sem tudom biztosan, hogy mely borítékban, mikor került sor a határozat kézbesítésére.

A valós kézbesítési dátumra azért nem emlékszem, mert a kérdéses időszakban olyan betegség alatt álltam, aminek hatására teljesen összemosódtak az időpontok, időszakok, történések. A megelőző években is évente több alkalommal (2005. évben háromszor) tört ki rajtam arcüreggyulladás, mely jellemzően 1,5 – 2 hónapig elhúzódott, hol lázas, hol hőemelkedéses állapotokban váltogatva, tompult állapotot okozva, amikor ügyeim nyomom követésére csak nagyon korlátozottan voltam képes. Ezen időszakban időnként néhány

órák otthoni (nem fizikai) munkavégzésre alkalmas állapotba kerültem, de többnyire fekvőbeteg voltam. 2006. januárjában aztán endoszkópos arcüreg-műtéten estem át, melynek során a baloldali arcüreg nyálkahártyáját és egy nagy cisztát eltávolítottak (kórházi zárójelentésem másolatát F/2. sorszám alatt csatolom). Sajnos a gyulladás kiújult, a megelőző tüneteket produkálva, súlyosítva légúti allergiás reakciókkal (ez a visszaesés egyébként sajnos elég tipikusnak mondható). Kezelési időszakom 2006. június 7. és 2006. július 25. között tartott. Lábadozási időszakomban a keresetlevelet már ki tudtam dolgozni. Keresetem beadására 2006. július 25-én került sor, abban a hiszemben, hogy bőven határidőben vagyok. Ez a hiszem (feltételesen) csak az alperesi érdemi nyilatkozat olvasása során dőlt meg. Az alperes által állított kereseti elkészettségről tehát 2006. augusztus 25-én szereztem tudomást. Ennek hatására a mai napon kértem kezelőorvosomat, hogy igazolja betegséget, mely igazolást F/3. sorszám alatt csatolok. Más igazolással nem rendelkezem, mert 2006. május 31-én munkaviszonyom megszűnt, táppénzre nem vagyok jogosult, munkavégzési (személyes közreműködési) kötelezettségem nincs, tehát egyéb igazolás beszerzésére eddig semmi nem indított.

Kérem ezért a tisztelt Bíróságot, hogy – amennyiben az előzőekben jelzett ellentmondások ellenére bizonyítva látná, hogy a kérdéses borítékban (az alperes által csatolt tértivevény tanúságának megfelelően) 2006. június 16-án került kézbesítésre számomra az alperesi határozat – a fentiek szerint előadottak alapján, szíveskedjen keresetem előterjesztésének késedelmét a Pp. 107. § (1) bekezdése alapján igazoltnak tekinteni.

2. Az alperesi nyilatkozat elkészettsége

Keresetemet 2006. július 25-én, személyesen adtam le az elsőfokú határozatot hozó közigazgatási szervnél a Pp. 330. § (2) bek. alapján. Ezen jogszabályhely alapján az alperes közigazgatási szerv 20 napon belül köteles a keresetet a bírósághoz továbbítani úgy, hogy ezen időszakon belül 5 napot biztosít az alperes közigazgatási szerv első fokú szerve részére és 15 napot a másodfokú szerve részére. A Pp. 330. § (2) bek. szerint az alperes szervei részére biztosított, összesen 20 napos határidő 2006. augusztus 14-én járt le. A kereset bírósághoz történő továbbítására pedig csak 2006. augusztus 22-én került sor. Az alperes késedelmére igazolási kérelmet nem terjesztett elő.

Álláspontom szerint az a tény, hogy az alperesi közigazgatási szerv két foka között milyen a kommunikáció, és a szervezet két foka között hogyan jelölik meg a belső iratáramlás dátumait, nem eredményezheti a határidő túllépésének jogszerűségét.

3. Az elsőfokú határozat elkészettsége

Álláspontom szerint az alperesi érdemi nyilatkozat azon állítása, mely szerint az Üt. 15. §-ában foglalt 60 napos határidő (külön határidő hosszabbítási határozat nélkül) jogszerűen meghosszabbodik a döntést hozó testület határidőt követő első üléséig pusztán attól, hogy az előkészített előterjesztést követően, határidőn belül megtartott testületi ülés előtt újabb (egyébként irreleváns) adatot kérnek valamely szervtől, téves.

A hivatkozott Ket. 33. § (4) bek. szerint csak akkor jogszerű a határidőt követő első testületi ülésen határozatot hozni, ha az a határidőn belül „nem lehetséges”. Álláspontom szerint a határidőben megtartott (2006. április 3-i) testületi ülésen minden adat rendelkezésre

állt a jogszerű döntés meghozatalához, illetve annak eldöntéséhez, hogy szükséges-e határozni a határidő meghosszabbításáról ügyemben.

Egy elnökségi ülésen résztvevőtől olyan szóbeli tájékoztatást kaptam, hogy a 2006. április 3-i BÜK elnökségi ülésen (ahol a velem együtt meghallgatott többi tagjelöltről döntöttek) a tagfelvételi ügyben úgy született döntés, hogy a betervezett listán szereplő összes név tekintetében – vita nélkül – az elnökség egyetlen szavazással döntött a kérelmezők tagfelvételének jóváhagyásáról. És ezen a listán az én nevem is szerepelt. (Ezért 2006. április 21-én levelet is írtam a BÜK elnökének, kérve az írásbeli tájékoztatást és a Ket. 68. § (1) bek. alapján kértem másolatot az ezzel kapcsolatos iratokról. Az iratmásolatokra vonatkozó kérésemet a BÜK elnöke azzal elutasította el, hogy ügyemet a BÜK elnöksége – az ő személyes kérésére – nem tárgyalta. Mivel azonban a tagfelvétellel kapcsolatos lényegi kérdésben céloztam megvédeni igazam, a levélben foglaltakat tudomásul vettem.)

A késedelem hivatkozási alapjául becsatolt cégbírósi tájékoztatás pedig teljesen irreleváns információ (és egyébként pontatlan is). Magam jeleztem a meghallgatásomon, hogy 15 cég választott könyvvizsgálója vagyok. A Fővárosi Bíróság, mint Cégbírósi ebből 8 céget sorol fel. Mivel választott könyvvizsgálói tisztségeim közül egy szövetkezetnél áll fenn, 6 társaságot nem említ. Tagi jogviszonyt pedig 1 cégnél említ, holott 3 ilyen, tagi jogviszony jellegű befektetésem van. Mindezek alapján is látható, hogy a cégbírósi tájékoztatástól egyébként sem volt várható semmilyen érdemi információ, mely a döntéshozatalt ne tette volna lehetővé a 2006. április 3-i ülésen, legalább a határidő meghosszabbításáról.

II. Keresetem megalapozottsága

1. Észrevételek az alperes által vázolt „tények”-hez

Az alperes megint megismétli, hogy én tettem volna olyan kijelentést, mely szerint ahol könyvvizsgálói tevékenységet végzek, ott **nem kívánok** ügyvédi tevékenységet is végezni. Ez talán a negyedik olyan kísérlet, mellyel ezt a kijelentést alaptalanul nekem tulajdonítják. Én mindenesetre nem tettem ilyen kijelentést, melyről utoljára a kereset 10. oldalán írtam.

Az érdemi nyilatkozat 2. oldalának alján szereplő, álláspontomról készített összefoglalás pontatlan. A b) pontban írottak kapcsán, szerintem pont az ellenkezőjét állítottam keresetemben. Eszerint helyesen: Álláspontom szerint a megtámadott határozatok jogszabálysértők, mert tévesen értelmezték az általam végzett könyvvizsgálói tevékenységet az ügyvédi válás akadályának annak ellenére, hogy az az Üt. 6. § (2) bek. c) pontjában meghatározott, az ügyvédi státusz-összeférhetlenségi eseteket feloldó (nem az ügyvédi tevékenység mellett folytatható – Ütv. 5. § (3) bek.) „nem igazságügyi szakértői tevékenység” fogalma alá tartozik.

2. Észrevételek a nyilatkozat tartalmára (III. pontra)

Az alperesi irat a keresetlevélről rögzíti, hogy *„bár új elemeket nem tár fel, de több fogalmat összecsúsztat, jogszabályi előírásokat tévedésből, vagy szándékosan félreértelmez”*.

E kijelentés kapcsán, úgy vélem célszerű rögzítenem, hogy szerintem az alperessel egy jogi kérdés megítélésében folytatunk jogvitát. Perben állunk, haragban nem. Jogász kollégák ütköztetik eltérő nézeteiket egy jogkérdésben. És **meg vagyok győződve arról, hogy e kérdésben az általam most is képviselt, a MÜK korábbi gyakorlatában is érvényre jutó, több megyei ügyvédi kamarában jelenleg is érvényesülő álláspont a helyes.** És ezért ezen álláspontot teljes meggyőződésemmel, legjobb képességeim szerint, igazamat a végsőkig védeni próbálva képviselem. Az más kérdés, hogy esetemben egzisztenciális vetülete is van a vitának. Azonban semmiképpen nem feltételezném az alperesről azt, hogy azért mert más véleményen van, a fogalmakat összecsúsztatná, a jogszabályi előírásokat (akárcsak megengedően) szándékosan értelmezné félre és ezzel személyes vetületet adna jogvitánknak. Azt feltételezem, hogy az alperes is jogi igazának tudatában, teljes meggyőződéssel és legjobb tudása szerint képviseli álláspontját, remélve, hogy a most folyó jogvitában a bíróság ítéletet hoz, irányt mutatva a jelenleg ellentétes gyakorlatok közül a megfelelő érvényre jutásához. És ennek feltételezését esetemben is elvárom a másik fél részéről is. Az alperesi megjegyzés felesleges, sértő és antikollegiális.

Egyébként a kereset – tekintettel arra is, hogy a támadott másodfokú határozat az állásfoglalás iránti kérelem kapcsán hozott két határozat és az első fokú határozat érvelésétől gyökeresen eltérő indokolást adott – mind terjedelmében, mind tartalmában számtalan „új elemet tár fel”. Ennek részletezése azonban nem vezetne közelebb a jogvita eldöntéséhez. Az a keresetből amúgy is kiderül.

2.1. A hiányos határozatok

A 2006. február 3-án benyújtott kérelmem szó szerint a következő volt:

„Alulírott dr. Garajszki Zoltán (1037 Budapest, Remetehegyi út 194/b.), mint a Garajszki Ügyvédi Iroda (továbbiakban: Iroda) alapítója azzal a kérelemmel fordulok a t. Kamarához, hogy az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 106. § (2) bek. c) és d) pontjai alapján szíveskedjék az Irodát az ügyvédi irodák névjegyzékébe és engem, mint az Iroda tagját, az ügyvédek névjegyzékébe felvenni.”

Természetesen én is úgy kezeltem a határozatokat, hogy azok az ügyvédi iroda vonatkozásában is elutasítók, azonban az tény, hogy a kérelem az irodára is vonatkozott, amivel kapcsolatban a határozatok nem tartalmaztak említést. Álláspontom szerint csekély jelentőségű formai hiba történt, ami nincs kihatással az ügy fő kérdésére. Ettől azonban a határozatok e kérdésben hiányosak.

2.2. Az összeférhetlenség értelmezése

Elöljáróban rögzítem, hogy a szintén nagyon aprólékos etikai és összeférhetlenségi normákkal szabályozott könyvvizsgálói tevékenység álláspontom szerint legkisebb mértékben sem veszélyezteti az ügyvédi hivatás elfogulatlan, befolyásmentes, független gyakorlását, az ügyvéd méltóságát. Ezért az ügyvédi hivatás és éthosz alkotmányos biztosítékai a könyvvizsgálói tevékenység gyakorlásával nem sérülnek. Semmiképp sem jobban, mint bármely más, az Üt. 6. § (2) bekezdésében felsorolt tevékenységi esetekben. Ezért ennek

kapcsán fel sem merül az elvtelen (?), a megbízó érdekeivel ellentétes, vagy egyébként jogszerűtlen képviselő fokozott veszélyének lehetősége. A főtevékenységek vonatkozásában a jogszabályok két oldalról is korlátozzák a megbízások elvállalásának eseteit, kizárva a függetlenséget veszélyeztető helyzeteket. Egyrészt, egy ügyfélnek nem lehet egyszerre ügyvédi és könyvvizsgálati szolgáltatásokat is végezni, másrészt, hogy az Üt. 25. §-ában és a Kkt. 29. §-ában említett megbízás, illetve ügyfél alatt bármely minőségben (ügyvédként, vagy könyvvizsgálóként) létrejött kapcsolatot érteni kell. Tehát **a megbízások elvállalásának és ellátásának szabályozásában áll az összeférhetlenség kivédésének kulcsa**. És nem pedig abban (szerintem főképp ebben áll az alperesi tévedés), hogy egy személy nem gyakorolhatja mindkét tevékenységet. A „független” ügyfeleknek nyújtott szolgáltatások általában – a több oldalról megalapozott felkészültség okán – az ügyfelek érdekeinek jobban megfelel, és mint ilyen, az ügyvédi eskü szellemének érvényesülését is előmozdítja.

Az érdemi nyilatkozat szerintem megalapozatlan, amikor kijelenti a következőket:

A más kereső foglalkozás folytatása az ügyvédi foglalkozás gyakorlásának *hivatásszerűségével* összeegyeztethetetlen. Az ügyvédi hivatás betöltése egy teljes embert kíván, az ügyvédi munka kizárólag „főfoglalkozásként” végezhető, mind az ügyfeleknek rendelkezésre állás, mind az ügyekre felkészülés, azok ellátása, mind a folyamatos szakmai önképzés teljes egészében kitölti az ügyvéd teljes „munkaidejét”.

Miből gondolja az alperes, hogy az ügyvédi foglalkozás hivatásszerűségével összeegyeztethetetlen például az oktatói tevékenység, mely például szintén hivatás és mely kifejezetten engedélyezett az Üt. szerint? De például ilyen a választottbírói, vagy a képviselői tevékenység, melyek szintén igen magas elhivatottságot kívánó, sok időt, odafigyelést és felkészülést igénylő tevékenységek, melyek a jogalkotó szerint is kifejezetten engedélyezettek. És e körbe tartozik, mint nem igazságügyi szakértői tevékenység, a könyvvizsgálói hivatás gyakorlása is. És a törvényalkotó szerint igenis található idő ezen tevékenységek, hivatások gyakorlására is, amellett, hogy az ügyvéd felkészül az ügyekre és önképzzi magát.

És, mint ahogy például a képviselői, vagy az oktatói tevékenységgel kapcsolatban – melyek szintén állandó jellegű kereső „foglalkozások” –, a könyvvizsgálói és az ügyvédi hivatás együttes gyakorlása esetén sem lehet a „főállás-másodállás” múltidéző fogalom párossal kifejezni a tevékenységek egymáshoz való viszonyát. Itt két főállásról, két hivatásról van szó, melyek együttes gyakorlása – hasonlóan például a képviselői, vagy oktatói tevékenységhez – kifejezetten engedélyezettek az Üt. szerint, akár alkalmazotti, vagy egyéb, az Üt. 6. § (1) bekezdésében megjelölt státuszban is.

2.3. A könyvvizsgálói jogviszony jellege

Az érdemi nyilatkozat álláspontom szerint tévesen értelmezi úgy egy társaság tagjaként, a törvényi felhatalmazással élve végzett tevékenységemet, hogy az számomra bármiféle kötelezettséget keletkeztetne. Természetesen, ha ezért díjazást igényelnék, akkor erről (a díjról) a társaság legfőbb szerveinek döntenie kéne, azonban ekkor sem létesül kötelezettség munkavégzésre. Ehhez társasági szerződésben, vagy egyéb szerződéssel kellene erre kötelezettséget vállalnom. Erről azonban esetemben szó sincs. Épp azért szüntettem meg munkaviszonyom 2006. május 31-én, hogy ezt az összeférhetlenségi okot is megszüntessem.

Megalapozatlannak vélem továbbá az alperes munkavégzési kötelezettségre vonatkozó megállapodás létre utaló okfejtését. És továbbra is irrelevánsnak és ide nem illőnek tartom a társadalombiztosítási jogszabályokra történő hivatkozást, amely hivatkozás tarthatatlanságát a kereset 4. oldalán már részletesen kifejtettem.

Az érdemi nyilatkozat 6. oldal utolsó előtti bekezdésében megint olyan állítást tulajdonítanak nekem, amit nem tettem. Az állítás: „*A felperes maga sem tagadja a személyes közreműködést a gazdasági társasága által nyújtott piaci szolgáltatásokban (ker. lev 5. old. utolsó előtti bek.)*” Ehhez képest ellenkező tartalmú állítást írtam a kérdéses helyen: „*A személyes tevékenység nyilvánvaló, azonban a „közreműködés” inkább a beosztott könyvvizsgálók, asszisztensek oldaláról lenne megfogalmazható, mint a feladatok ellátásáért felelős senior audit partner részéről.*” A két mondatot egymás mellé állítva, remélem, látható, hogy nem azt írtam, amit az alperes nekem tulajdonít. Ebből persze az is következik, hogy a kérdéses részt követő okfejtés is szerintem vitatandó.

A vállalkozói tevékenység minősítéséről pedig fenntartom, amit a kereset 5. és 6. oldalán írtam. Kiemelem, hogy a vállalkozói tevékenységnek a többi közt mindenképp lényegi eleme, hogy azt a vállalkozó **saját nevében és kockázatára** végezze, amiről esetemben nincs szó.

Ha például ügyvéd mezőgazdasági ingatlanait bérbe adja úgy, hogy azok teljes körű kezelésével megbíz (meghatalmaz) valakit, akkor vállalkozói tevékenységet folytathat, de ez személyes közreműködést nem igényel tőle. De ha feleslegesnek is minősítenénk a vállalkozói tevékenység jelzőit, az sem vezethet oda, hogy a vállalkozó tevékenység fogalmi alapelemeit kiiktassa. A feleslegesnek látszó törvényi szóhasználatokra egyébként számtalan példa van máshol is, de ez általában nem zavaró (pl. az Üt. 8. §-ában, amikor a titoktartás kapcsán tény és adatot említ, holott az adatok is tények).

Ha a törvényalkotó az alperesi álláspontot célozta volna a törvénytövegben akkor valószínűleg az Üt. 6. § (1) bek. b) pontjának rendelkezése ahhoz lenne hasonló, hogy „*széleskörűen nem működhet közre vállalkozási tevékenységben, és nem vállalhat abban korlátlan anyagi felelősséget*”. A törvénytöveg azonban az ügyvéd vállalkozói tevékenységéről beszél, ami álláspontom szerint a keresetben kifejtettek szerint rám nem vonatkoztatható.

Az alperesi nyilatkozatban említett versenytanácsi határozatok pedig alapvetően a vállalkozások fogalmát járják körül, megállapítva, hogy az ügyvédi és orvosi tevékenység piaci jellegű. A 180/2004. Vj. sz. határozatban egyetlen alkalommal, annak 15.2. pontjában, épp az ügyvédi tevékenységet minősítette a határozat vállalkozói tevékenységnek, ami alapján az Üt. 6. § (1) bek. b) pontjával kapcsolatban merülnének fel problémák, ugyanis a törvénytöveg nem tartalmazza az „egyéb” kitélt. A vállalkozói tevékenység azonban akár egyéni, akár társas formában is történik, a saját néven, saját haszonszerzési cél érdekében folytatott tevékenység és a saját kockázat vállalása fogalmi alapelem.

2.4. Az ügyvédi tevékenység mellett végezhető tevékenységek

A nyilatkozat 7. oldalán található levezetés úgy vélem pontatlan. A kereseti példa az adótanácsadásra vonatkozott (kereset 10. oldal vége). Ez azonban az ügyvéd vonatkozásában nem a 6. § (2) bek. alá tartozó tevékenység, hanem az Üt. 5. § (3) bek. a) pontjába. Könyvvizsgálói oldalról a Kkt. 27. § b) pontjába tartozik. Erről (a Kkt. 27. §-ában szabályozott tevékenységekről) a helybenhagyott, elsőfokú határozat kimondja „*összeférhetlenség ügyvédi vonatkozásban ab ovo nem áll fenn*”. Ezért az adótanácsadás olyan tevékenység, mely könyvvizsgáló és ügyvéd által is folytatható, de mindkét esetben úgy került e szakértői tevékenység szabályozásra, hogy az csak a főtevékenységi jelleg mellett (ügy-

véd, vagy könyvvizsgáló) folytatható. Tehát a nyilatkozatban kifogásolt „átjárhatóságot” ez nem valósítja meg. Egyébként a nyilatkozat által jelzett nyilvánvaló fogalmi kizártságra utaló jogszabályi rendelkezést én nem találtam, ezért számomra ez is kérdéses.

Amit a nyilatkozat egyszerűen „rögzíthetőnek” ítél (mármint, hogy „*a könyvvizsgálói kamarai tagként és gazdasági társaság tagjaként végzett tevékenység nem minősül olyan szakértői tevékenységnek, amely ügyvédi munka mellett végezhető*”) pont jogvitánk tárgya. Szerintem pontosan az ellenkezőjét kellene „rögzítenünk”.

A nyilatkozat által „tévesnek” minősített értelmezésekkel kapcsolatban a következő észrevételeket teszem:

- ad a) A kereset 12-13. oldalán olyan példák találhatók, amik bizonyítják, hogy a hatályos joganyag és jogirodalmi szövegek sokszor rögzítik, hogy a könyvvizsgáló szakértőnek tekintendő. A „könyvvizsgáló, könyvszakértő” fogalompár alkalmazása e példákban egy bekezdés terjedelemmel szerepel. Álláspontom szerint ez is arra utal, hogy a két fogalmat szinonimaként kell értelmezni, mert ezt támasztják alá az egyéb jogszabályhelyek, valamint a jogirodalmi szóhasználat. Egyébként „könyvszakértő” nem önállóan nevesített szakma, vagy tevékenység. Alatta mindig könyvvizsgálót értenek. Azt azonban elfogadom, hogy önmagában a „könyvvizsgáló, könyvszakértő” szavak vesszővel elválasztott egymásutánisága nem bizonyítaná a fogalmak egyenértékűségét. De marad egyértelmű példa ezen kívül is elég.
- ad b) A nyilatkozat szerint a szakértői működéssel kapcsolatos egyes kérdések szabályozásáról szóló 24/1971. (VI. 8.) Korm. rendelet (továbbiakban: R.) és a Kkt. szakértői tevékenységre vonatkozó szabályai eltérő szabályozási tárgyra irányulnak. Nézzünk egy példát! A Kkt. 27. § b) pontja kifejezetten, öt tudományterületen teszi lehetővé könyvvizsgáló részére a **szakértői tevékenység végzését, szakvélemények készítését** mindenféle további engedély nélkül. Hogyan kell ezt értelmezni a R. 1. § (1) bek. fényében, mely kimondja, hogy „*Szakértői címet az használhat és e rendelet szerinti szakértői működést csak az végezhet (szakértői véleményt az nyilváníthat), aki erre engedélyt kapott és ennek alapján a szakértők nyilvántartásába bejegyezték.*”? Vagy a (3) bek. következő rendelkezésének fényében: „*A szakértői tevékenységre jogosító engedélyt a tevékenység jellege szerint illetékes miniszter, illetőleg országos hatáskörű állami szerv vezetője (a továbbiakban: miniszter) adja.*”? Én úgy vélem, a Kkt. 27. § b) pontjának felhatalmazása alapján végzett szakértői tevékenység (hasonlóan a Kkt. 29. §-ával és egyéb jogszabályokkal szakértőiként megjelölt könyvvizsgálói tevékenységhez) pont a R. tárgyába tartozna. A R. korlátozásai pedig épp azért nem érvényesülnek, mert a magasabb szintű jogszabály rendelkezése lerontja az alacsonyabb szintű szabály alkalmazhatóságát.
- ad c) Nem „attól” végzek szakértői tevékenységet, mert könyvvizsgálói hivatásom gyakorlásához különleges szakértelemmel rendelkezem, hanem azért, mert több jogszabály (törvény) tevékenységemet ilyenként minősíti. A könyvvizsgálói szakértelem kereseti kifejtésére csak azért volt szükség, mert a határozat valamiféle tudománytalan jelleggel állította azt be.

- ad d) A könyvvizsgálathoz általában kapcsolódó tevékenységek (legalábbis azok jó része, főként a szakértői tanácsadási jellegű elemek) legtöbbször immanens részei a könyvvizgálatnak. Önálló végzésük került külön szabályozásra a Kkt. 27. §-ában.
- ad d) (a második d) ponthoz!!) Álláspontom szerint az alapkérdést kell megítélni, azaz fennáll-e az összeférhetetlenség. Álláspontom szerint, határozottan: nem! Ha ez igaz, akkor a felvételnek sem lehet törvényes akadálya. Abból a szempontból tényleg más lenne egy összeférhetetlenségi eset hatása, hogy tagfelvételnél egy megakadályozza a tagfelvételt, már kamarai tag ügyvéd esetében az összeférhetetlenség szüneteléssel megszüntethető. Az alapkérdés azonban szerintem ugyanaz és megítélni is ugyanúgy kell.
- ad e) A miniszterelnöki példa arra kívánt rávilágítani, hogy elméletileg jogosult lennék e posztra, de miniszterelnöki beiktatással kapcsolatban összeférhetlenségi problémák adódnának, tehát e tevékenységet nem láthatnám el ügyvédként sem, könyvvizsgálóként sem. De én nem aspirálok miniszterelnökségre. Ezért pusztán a jogosultság nem eredményezhet összeférhetetlenséget. Hasonlóan a brókervizsgát tett ügyvédhez, aki a jogosultság megszerzésével még nem kerül összeférhetlenségi helyzetbe, csak, ha gyakorolja a brókerséget. Mindez arra volt ellenpélda, hogy a határozat amiatt látta összeférhetetlennek a könyvvizsgálói tevékenységet az ügyvédi tevékenységgel, mert a könyvvizsgáló jogosult igazságügyi szakértői tevékenység végzésére. Tehát a tevékenységi jogosultság önmagában szerintem nem eredményezhet összeférhetetlenséget, főleg akkor, ha egyéb feltételek is hiányoznak esetemben az igazságügyi szakértői tevékenység végzéséhez, és egyébként sincs indítatásom ilyen tevékenységet végezni. (1996 és 2001 között voltam már igazságügyi adószakértő és ennyi pont elég volt.)

Mindezek alapján kérem a tisztelt bíróságot, hogy ügyemben szíveskedjen tárgyalást kitűzni és ügyemet tárgyalni. A keresetemben foglaltakat egyebekben változatlanul fenntartom.

Tisztelettel:

Dr. Garajszki Zoltán
felperes